

Velikonoční neděle 8.4.2012 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

2Tm 1,3-12 „On zlomil moc smrti a zjevil nepomíjející život v evangeliu“

V severoitalském městě Miláně, které je známé svými uměleckými skvosty, stojí nádherná katedrála. Je v ní místo pro 35 000 lidí, je na ní na 3500 soch. Nad vchodem do katedrály najdeme 3 výroky. Napravo od vstupních dveří je růže a pod ní věta „*Všechno, co se nám líbí, trvá pouze okamžik*“. Nalevo od dveří je plastika trnové koruny a u ní nápis „*Všechno, co nás trápí, trvá jen okamžik*“. Přímo nad vchodem je pak věta „*Nic není důležité, pouze věčnost*“. Naše doba vyznává jiné hodnoty a má jiná hesla než křesťanská civilizace ve středověku. Žijeme ve světě, který povýšil zábavu, požitek, rozkoš a slast na smysl života a snaží se užít si všeho co nejdéle a nejlíp. Naproti tomu se snaží vyhnout bolesti a utrpení a myšlenky na smrt nebo věčnost úplně vytěsnit... Lidé žijí pro okamžik, věčnost nikoho nezajímá. Staré Horatiovo heslo „*Carpe diem – užívej dne*“ je také heslem postmoderny... Ovšem od 1.stol.po Kr. je v našem světě už 20 století slyšet bez ohledu na dobu či náladu a vnímání lidí nadčasové heslo a křesťanské vyznání: „*Ježíš Kristus není v hrobě, byl vzkříšen. On zlomil moc smrti a zjevil nepomíjející život v evangeliu*“. To je poselství velikonoční neděle, ke kterému se hlásíme i my, a jako Kristovi svědkové připomínáme dnešnímu světu význam Kristova díla.

1. Poselství křesťanských velikonoč

Klíčová a nejdůležitější velikonoční událost, **Ježíšovo vzkříšení**, je obestřena tajemstvím. Odehrála se bez svědků. Nikdo z lidí neviděl vycházet živého, vzkříšeného Ježíše ze skalního hrobu. Podle Mk 16 přišly některé ženy z okruhu Ježíšových blízkých brzo ráno první den po sobotě ke hrobu. Chtěly nabalzamovat Ježíšovo tělo. Vylekal je odvalený kámen, který před tím uzavíral vstup do skalního hrobu, vyděsilo je zjevení andělské bytosti, která byla uvnitř hrobky. Tak se ženy staly prvními svědky toho, že Ježíšův příběh neskončil smrtí a pohřbem. Boží anděl uklidňuje ženy a říká jim: „*Nebojte se, neděste se! Ukřižovaný Ježíš tu není, protože byl vzkříšen! Povězte učedníkům, že žije!*“. Jenže ženy se neuklidnily, nepřestaly se bát a nezačaly se radovat! Utekly od hrobu a nikomu nic neřekly! To je svědectví nejstaršího evangelia. Teprve když se Vzkříšený Ježíš setká s Marií Magdalenou, oznámí tato žena překvapivou zprávu učedníkům. Čekali bychom, že se už konečně všichni vzpamatují a začnou radovat. A víte, co se stalo? Učedníci ženám nevěřili. Je to smutný, ale zároveň pravdivý obraz společenství těch, kteří Ježíše milovali a kteří s Ním chodili. Teprve když se Vzkříšený Pán zjevil jedenácti, uvěřili tomu, že se stalo něco mimořádného a že Boží dílo v Ježíši Kristu pokračuje. Osobní setkání se živým Ježíšem a působení Ducha svatého a Boží milosti může odhalit smysl Kristova kříže a slávu Jeho vzkříšení. Velikonoční poselství neklouže jen někde po povrchu, ale dotýká se samé podstaty lidského života a jeho základních potřeb. Bůh v něm odpovídá na potřebu lásky, odpuštění, pokoje a naděje.

2. Důsledky Kristova vzkříšení

Zpráva o Kristově vzkříšení není jen zajímavou informací pro sběratele kuriozit. Není jen námětem k přemýšlení pro hloubavé povahy. Je to svědectví o události, která zásadním způsobem změnila životní podmínky celého lidstva. Poselství o Kristově vzkříšení je pozváním k víře v Toho, který je dárce života i Pánem nad smrtí. Každý, kdo se setká se Vzkříšeným a uvěří v Něho, může na sobě poznat působení Boží milosti a moci. Věřící v Krista nedostávají od Boha jen nějakou útěchu, ale přímo dar Ducha svatého, který jim dává sílu, odvahu a

naději k životu. Tak to vidíme na prvních křesťanech a podobně to můžeme prožívat sami. Ukázalo se to také u Pavla, který píše Timoteovi dopis ve vězení, kdy sám stojí tvář v tvář smrti. Každou chvíli mohou nad ním vynést rozsudek smrti. Přesto všechno povzbuzuje svého přítele a mladého spolupracovníka. Dodává mu odvahy k vyznávání Krista a kázání evangelia. Kde k tomu bere sílu a o co se opírá? Jeho silou, nadějí a radostí je vzkříšený Ježíš. Mluví o Bohu, „*který nás spasil a povolal svatým povoláním*“ a pak ukazuje na Kristovo dílo: „*on zlomil moc smrti a zjevil nepomíjející život v evangeliu*“. Prostě: Ježíš Kristus svým vzkříšením *zahladil smrt a vyvedl na světlo pravý život*. V Kristově vzkříšení se ukázalo, že Ježíš Kristus je mocnější než smrt a všichni, kdo spojí svůj život s Ním, mohou žít z moci Boží lásky a Ducha svatého nový život. Jako křesťané nejsme naivní. Víme, že jsme smrtelní jako ostatní. Ve víře nehledáme únik do světa náboženské fantazie a utopie. Zároveň ovšem věříme, že stejná Boží moc, která vzkřísila z mrtvých Ježíše Krista, dá jednou i nám vstát z tělesné smrti k věčnému životu v proměněném těle. Podle Ježíšových slov ten, kdo v Něho věří, bude žít, i kdyby umřel. Křesťané věří, že od Boží lásky, od Krista je neodloučí/neoddělí NIC, ani smrt! Tato jistota jim pomáhá snášet bolest, utrpení a připravovat se na smrt s vědomím, že to NENÍ DEFINITIVNÍ KONEC. Smrt bude definitivně zrušena až při Kristově návratu a vzkříšení z mrtvých. Vzkříšením Ježíše Krista ovšem Bůh zrušil nadvládu smrti nad lidstvem.

3. Moc Kristova vzkříšení v našem životě - Díky smrti a vzkříšení Ježíše Krista může každý, kdo v Krista uvěří, přijmout odpuštění hříchů a začít nový život. Právě Kristovo vzkříšení ukazuje, že Ježíšova smrt na kříži nebyla porážkou, ale Božím vítězstvím na hříchem, ďáblem a smrtí. Kristovo vzkříšení je bránou k nové budoucnosti. Poslední slovo v lidském životě už teď nemá smrt, ale vzkříšený Ježíš. Ve slovech evangelia s námi Ježíš mluví o novém životě, který přinesl. Je to věčný a nesmrtelný život, který začíná na této zemi a pokračuje v Božím království. Všechno, co děláme jako křesťané ve víře v Krista na této zemi, má smysl pro věčnost. - Kristovo vítězství ve vzkříšení je pro nás v životě posilou. *Když vyznáváme své hříchy a selhání a prosíme o Boží milost a odpuštění, dáváme ve svém životě prostor Kristovu vítězství. Když odpouštíme druhým jejich urážky a křivdy, vydáváme se Ježíšovou cestou. Když se nenecháme svést ke hněvu, odplatě nebo nenávisti, skrytě při nás působí slavné Kristovo vítězství. Když na nenávist odpovídáme láskou a na hněv smířením, jsme živými posly Kristova vzkříšení a v našem životě se projevuje Jeho moc. - Někdy se jako křesťané dostáváme do situací, kdy se dotýkáme otázek smyslu života a významu své víry. Myslím na chvíle umírání našich blízkých, na pohřby nebo na naše nemoci, kdy sami musíme myslet na svůj odchod. Tehdy se ukazuje, čemu vlastně věříme a jak pevně se svého Pána držíme... Stalo se to před jedním pohřbním rozloučením v prostorách strašnického krematoria. Pohřbní rozloučení věřícího muže ve vyšším věku domlouvala dcera zesnulého, rovněž věřící. Když jsme dohodli s obřadníkem průběh rozloučení, oslovil dceru zesnulého místní fotograf. Nabízel jí fotky z obřadu: rakev, pohřbní shromáždění, rodina, farář. Sestra se na něho udiveně podívala a pak mu řekla: „Pane, my žádné fotky z pohřbu nepotřebujeme, my se s tatínkem uvidíme v nebi“. Ještě dnes si vybavuji vyděšený a nechápavý výraz toho fotografa! Myslím, že něco takového ještě v životě neslyšel! To bylo vyznání víry v moc Kristova vzkříšení na tom nejvhodnějším místě! Tak mluví víra. V našem životě nemá poslední slovo smrt, nýbrž vzkříšený Ježíš. V tom je pokoj a naděje křesťanů! – To, že v roce 2012 jsou na světě 3 miliardy křesťanů, že zde podnes žije a pracuje Kristova církev, je důsledkem Kristova vzkříšení a potvrzením pravdivosti evangelia. To, že se křesťané učí a snaží žít podle Ježíšova příkladu a podle působení Ducha svatého znamená, že Ježíš neumíral a nevstal z hrobu zbytečně. Radujme se a slavme slavnost Kristova vzkříšení!*

Bronislav Kaleta